

Hey: Det er som sædvanlig paa Finanslovsforslagets § 5, at man finder de største Indtægter, nemlig de indirekte Afgifter, der i Aar ere opførte med et Beløb af 64,306,000 Kr. Af disse ere Toldindtægterne alene 38,176,000 Kr., altsaa den langt overvejende Del af denne store Indtægtspost. Man er kommen til dette Tal derved, at man har taget de virkelige Toldindtægter i et Aar, der begynder med 1. Juli 1907 og ender med 30. Juni 1908, og fra disse virkelige Indtægter har man saa draget 7,022,000 Kr., d. v. s. den Indtægtsnedgang, som man ved Toldloven af 5. Maj 1908 regnede med. Om nu dette Beløb, som man her har regnet skal indgaa, vil vise sig at indgaa, er jo uhyre vanskeligt at sige. Der er saa mange og forskelligartede Forhold, der gøre sig gældende her, at hvis noget Tal paa Finansloven er kalkulatorisk, maa det være dette. Man ser da ogsaa forskelligt paa dette Spørgsmaal. Den højtærede Finansminister stillede sig i Gaar noget skeptisk overfor Tallet, i alt Fald overfor en Forøgelse af Toldindtægterne. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) saa derimod lyst paa det og mente, at den Offentliggørelse af Toldindtægterne for 10 Maaneder, som fandt Sted i Forgaars, kunde tyde paa, at man kunde regne med et større Tal. Maa jeg dog dertil sige, at af disse 10 Maaneder er der 3, som ere aldeles abnorme. I en af de første Maaneder fandt der Fortoldning Sted af alt, hvad vi her i Landet den Gang havde af Tobak. Meget store Beholdninger, som var indførte med den nye Toldlov for Øje, fortoldedes og gav mange Penge. I Juli Maaned fortoldedes alt, hvad vi her i Landet den Gang havde af Vine og Spirituosa, og den 3die Maaned var December 1908, hvor samtlige de Varer fortoldedes, som vilde blive ramte af en blot noget højere Toldsats ved den nye Toldlovs Ikrafttræden den 1. Januar. Derfor mener jeg, at det er ganske overordentlig vanskeligt at have en Mening om det Spørgsmaal.

Jeg sagde, at man var kommen til Tallet ved fra de virkelige Indtægter i det Aar, jeg opgav, at trække ca. 7 Mill. Kr. Disse 7 Mill. Kr. var altsaa, som jeg ogsaa sagde, den Indtægtsnedgang, man mente at maatte regne med efter den nye Toldlov. Dette Tal er dog rent teoretisk — man kunde kalde det et Kunstprodukt maaske. Det er rigtigt, men paa samme Tid maa jeg sige, at det er galt. Dette lyder som en Paradoks, men ikke destomindre er det saa. Det er ganske

klart, at naar man anstillede Beregninger over Toldlovens Virkninger, maatte man have et Udgangspunkt, og man tog da det eneste Udgangspunkt, man kunde tage, nemlig de Kvanta af forskellige Varesorter, som var indførte i de nærmest foregaaende Aar, og sagde som saa: Naar dette Kvantum Varer efter den og den Toldsats har givet den og den Indtægt, maa Varerne, naar Tolden nedsættes, give saa meget mindre. Det Regnestykke er jo rigtigt — naar det ellers udføres rigtigt, men praktisk vil der ofte vise sig et helt andet Resultat. Forholdet er nemlig det, at hvis den Toldsats, man der rammer, er en Beskyttelsessats, og hvis den endvidere er en Beskyttelsessats, som hidtil har været saa høj, at den vanskeliggjorde Indførsel af de paagældende Varer, men den nu, naar den sættes ned, tillader Indførsel af de samme Varer i høj Grad, saa er det ganske klart, at Virkningerne af Toldnedsættelsen netop bliver den modsatte af den, man i øvrigt ganske rigtigt maatte regne med. Og ulykkeligvis er der forskellige Toldsatser, hvor man véd, dette vil være Tilfældet. Der er forskellige Industrier, som, om ikke paa alle deres Fabrikata saa dog paa nogle, ere blevne ramte saaledes, at de staa ikke alene overfor den Mulighed, men overfor den Kendsgerning, at der fra Udlandet vil blive indført ikke saa ganske lidt flere Varer, saaledes at Statskassen der faar en større Indtægt, medens der er regnet med en mindre.

Med Hensyn til de finansielle Toldsatser er det ogsaa vanskeligt at sige, hvorledes det vil gaa. De berøres i saa overordentlig høj Grad af den uheldige økonomiske Tilstand, som i Øjeblikket hersker ikke alene her i Landet, men ogsaa i andre Lande. Hvorledes det vil gaa, hænger sammen med Forbruget. Jeg maa maaske her gøre den rent parentetiske Bemærkning, at det allerede, i alt Fald for flere Varers Vedkommende, synes, at jeg har faaet Ret i, hvad jeg hævdede under Toldforhandlingerne, naar jeg stillede mig skeptisk overfor de Vareprisnedsættelser, der skulde blive en Følge af Toldnedsættelserne. Hvor mange Husmødre i København have mærket til Nedsættelse af Kaffepriserne? Jeg tror, at deres Antal er ganske overordentlig ringe. Hvori det ligger, ved jeg ikke, men hvis ærede Medlemmer ville spørge — de vide det maaske allerede — ville de se, at den Glæde, som man stillede Folk i Udsigt, er ikke kommen. Overhovedet ville Toldlovens Goder i Form af billigere Varepri-